

mig, svække Folketingets Magtstilling, idet det, som sagt, ved saa mange forskellige Grupper, som derefter vil danne sig, vil være vanskeligt at tilvejebringe en fast og sikker Majoritet. Dernæst vil Forholdstalsvalgmaaden borttage det eneste virkelige personlige Element, der nu er i dansk Politik, nemlig Folketingsmændenes Samhørighed med deres Vælgere. Forholdstalsvalgmaaden vil lidt efter lidt medføre, at Vælgerne sættes ud af Spillet, at Vælgerne som saadanne bliver umyndige overfor Spørgsmaalet om, hvem der skal være deres Valgkandidat. De vil faa Forskrifter fra deres Partiledelser, og det vil sikkert ikke være i de enkelte Vælgeres velforstaaede Interesse. Folketingsmændene er jo nu — og har været siden 1849 — ikke blot Repræsentanter for Nationen som saadan, men de er Repræsentanter for de enkelte Landsdele og i de enkelte Landsdele Repræsentanter for de enkelte Kredse for at kunne varetage, paase og paatale de enkelte Egnes Særinteresser. Dette har haft sin store Betydning, og det vil det ogsaa have i Fremtiden, men denne Betydning vil — det befrygter vi — i høj Grad svækkes, hvis man indfører Forholdstalsvalg som almindelig Regel.

Forslagets § 33 bestemmer, at Valgperioden for Folketinget skal forlænges fra 3 til 4 Aar. Dette anser man for at være af Interesse for Forhandlingen i det andet Ting; det viser sig jo, at større Spørgsmaal i Regelen kræver mere end et Aars Forhandling og Overvejelse, og det er derfor bedre, at der bliver en længere Valgperiode end nu, saa at Spørgsmaal af større Betydning kan afgøres i en enkelt Valgperiode. Dertil kommer endvidere, at det første Aar efter et Valg, hvor Folketinget som Regel modtager en Fjerdedel eller en Femtedel nye Medlemmer, jo for en stor Del hengaar med at ordne Partiforholdene, og det sidste Aar i Valgperioden svækkes Arbejdskraften jo en Del derved, at man allerede paa det Tidspunkt begynder at lægge Forholdene til Rette til de forestaaende Valg.

I §§ 34—40 inklusive omhandler Forslaget Landstingets Sammensætning, og det er jo det særlige nye i denne Sag. Forslaget gaar da ud paa at bevare Tokammersystemet, men for at bevare dette kan Landstinget selvfølgelig ikke være og bør ikke være en Kopi, et Ekko af Folketinget. Derfor gaar Forslaget ud paa, at medens Folketinget vælges som hidtil ved direkte Valg i Enkeltmandskredse, vælges Landstinget ved Forholdstalsvalg i større-

Kredse; Folketingsmændene vælges paa 4 Aar, Landstingsmændene paa 8 Aar. Men det, der er Grundlaget for det, der her bringes i Forslag, er, at trods denne Forskellighed i Valgmaaden og denne Forskel med Hensyn til hvem der skal vælge Folketing og Landsting, vil Udgangspunktet for begge Tings Tilblivelse være den almindelige Valgret. Men medens Folketinget vælges direkte ved almindelige Valg, lægger man Valgene til Landstinget i de kommunale Raads Hænder. De kommunale Raad vælges jo, som man ved, ved almindelig Valgret for et Tidsrum af 4 Aar; da Landstingets Valgperiode er 8 Aar, vil det altsaa ordinært kun være en Gang hvert ottende Aar, at de kommunale Raad kaldes til at vælge Landstingsmedlemmer. Man har jo været særlig bange for, at det skulde give de kommunale Raad en udpræget politisk Karakter, naar man betroede dem denne politiske Myndighed. Jeg maa da gøre opmærksom paa, at i 1849 var man ikke bange for at stille i Udsigt, at de kommunale Raad skulde have den Myndighed, som dette Lovforslag nu tillægger dem. Jeg ved godt, at man den Gang tænkte paa store Kommuneraad, Kommuneraad, der var sammensatte af et Amtsråd, der var Repræsentant baade for Land og By, men Forslaget gaar jo ud paa, at det er baade Land- og Bykommuneraad, der skal foretage Landstingsvalgene derved, at man allerførst har gjort Ret og Skel imellem By og Land ved at beregne det Antal Valgmænd, der vælges fra Sogneraadene og fra Byraadene, i Forhold til Indbyggerantallet i By og paa Land. Forslaget gaar da ud paa, at Kommuneraadene i Byerne vælger i Forhold til Indbyggerantallet et vist Antal Valgmænd, og Sogneraadene vælger ligeledes et vist Antal Sendemænd, der amtsraadskredsvis træder sammen og vælger Valgmænd, og disse af Kommuneraadene paa Landet valgte Valgmænd træder da sammen med de bykommunale Valgmænd og vælger ved Forholdstalsvalg Medlemmer til Landstinget. Men naar Landstinget træder sammen, vil det efter det foreliggende Lovforslag faa Lejlighed til selv ved Forholdstalsvalg at supplere sig med 12 Medlemmer i Stedet for de kongevalgte, der ophører i Henhold til Lovforslaget.

Lovforslaget gaar saaledes ud paa at afskaffe de Privilegier, som nu hviler paa Penge og Hartkorn ved Valget af Landsting. Man har bebrejdet Ministeriet, at man tog et saa stort Skridt, som her er